

„Lovforslaget er i alt væsentligt identisk med et af boligministeriet efter forhandling med finansministeriet udarbejdet forslag, som den daværende indenrigs- og boligminister, Aksel Møller, i marts 1952 fremsatte i et folketingsudvalg.

Forslaget tilsigter at fremme det private boligbyggeri ved i de første 10 år efter en ejendoms opførelse at tillade skattefri afskrivning på 1 pct. om året af ejendommens opførelsesomkostninger.

Mens det sociale byggeri er skattefrit, har private bygherrer en skattebyrde, som er særlig tyngende i de første år, hvor byggeriet er illikvidt, idet hele ejendommens overskud ofte medgår til betaling af store afdrag på prioriteterne.

Hertil kommer for det forretningsmæssige byggeri den særlige udlejningsrisiko, som nybyggeriet har, indtil restriktionerne er afviklet, når det skal konkurrere med den lave leje i den ældre boligmasse og med det statsstøttede, skattefri, sociale byggeri.

Endelig vil forslaget begrænse bygherrens risiko ved de høje anskaffelsessummer i en overgangstid, til byggeriets omkostningsniveau er mere stabiliseret.

Forslaget vil efter forslagsstillernes mening virke animerende og konsoliderende på det private byggeri.“

Ved 1. behandling fremhævede finansministeren, at lovforslaget burde have været betegnet som forslag til lov om statstilskud til privat boligbyggeri, idet denne betegnelse dækkede dets egentlige indhold. Dette statstilskud skulle ydes på en særlig måde: „Jo dyrere hus man opfører og jo større indkomst man har, jo større statstilskud skal man have.“

Om foretagne beregninger af lovforslagets virkninger anførte ministeren bl. a.: „..... hvis man nøjes med at bygge et parcelhus til 40 000 kr. og kun har en skattepligtig indkomst på 8 000 kr., vil statstilskuddet det første år udgøre 133 kr.; det følgende år bliver det noget mindre på grund af skattefradraget, men det vil for hele 10 års perioden blive på omkring 1 000 kr. Har derimod den, der bygger dette parcelhus til 40 000 kr., en indkomst på 20 000 kr., fordobles statstilskuddet. .... Jeg vil imidlertid tro, at når manden har en indtægt på 20 000 kr., vil han ikke nøjes med at opføre et parcelhus til 40 000 kr. Jeg tror, han vil opføre et dyrere hus. Tænker vi os, at han gerne vil opføre et hus til 100 000 kr., men måske har dårlig råd til det, og han så ser, at denne lov er kommet frem, og opdager, at han det første år vil få en skattenedsættelse på 747 kr. og over 10 år et samlet statstilskud på ca. 5 000 kr., kan dette måske bevirke, at han bliver fristet til at opføre det dyre hus. Tænker vi os, at manden er så velhavende, at han har 40 000 kr. i indkomst, bliver statstilskuddet endnu større.

Her har jeg nævnt nogle eksempler, der vedrører byggeri af eget hus, men det er også muligt efter lovforslaget at opføre en udlejningsejendom. Vi tænker os f. eks., at en mand opfører en ud-